

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20. 11. 2024, č. j. 59 Af 15/2023 – 156,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu v Brně Mgr. Michal Bobek, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Ivo Pospíšil **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci žalobce vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 Afs 339/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 23. 12. 2024 kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2023, č. j. 21297/23/5100-41456-710158,

[2] Poučením doručeným dne 9. 1. 2025 bylo stěžovateli oznámeno, že se jeho věci bude zabývat, projedná ji a rozhodne 1. senát Nejvyššího správního soudu ve složení Mgr. Michal Bobek, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Ivo Pospíšil. Dále bylo uvedeno, že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého z členů uvedeného senátu může být senát doplněn některým ze soudců 2. senátu, kterými jsou JUDr. Karel Šimka, Mgr. Eva Šonková, Mgr. Sylva Šiškeová a Mgr. Tomáš Kocourek.

[3] Na tuto informaci stěžovatel reagoval dne 16. 1. 2025 zasláním námítky podjatosti všech jmenovaných soudců, neboť „*se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům a jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti*“.

[4] Jakkoli stěžovatel svou námitkou míří i proti soudcům zařazeným do druhého senátu Nejvyššího správního soudu, je třeba ji vztáhnout pouze k zákonným soudcům v dané věci, tj. vůči soudcům prvního senátu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že účastník řízení může namítat podjatost pouze u toho soudce, který bude v jeho věci rozhodovat (usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. Nao 103/2008-79, ze dne 11. 5. 2016, č. j. Nao 58/2016-26, nebo ze dne 6. 8. 2020, č. j. Nao 103/2020-48). Soud se proto zabýval pouze námitkou podjatosti směřující vůči Mgr. Michalu Bobkovi, JUDr. Lence Kaniové a JUDr. Ivo Pospíšilovi. Rozhodovat o námitce podjatosti vůči jiným soudcům, vůči kterým

byla námitka rovněž vznesena, by bylo namístě až tehdy, pokud by zastupovali některého z uvedených soudců.

[5] Jmenovaní soudci prvního senátu k námitce shodně uvedli, že k účastníkům řízení ani k věci samé nemají poměr, který by zakládal důvody pro jejich vyloučení z rozhodování. Nejsou si vědomi ani žádných dalších důvodů, které by zpochybňovaly jejich nestrannost a nepodjatost. Pokud stěžovatel námitku podjatosti opírá o to, že byl předsedou senátu na základě žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce vyzván k doložení majetkových poměrů, ačkoliv v jiných řízeních již důvodnost tohoto návrhu a žádosti osvědčil, pak se nejedná o důvody k vyloučení soudce z rozhodování.

[6] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[7] Ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti (důvody), z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je totiž vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01 atp.).

[8] Stěžovatel však ve své námitce podjatosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o vztahu označených soudců k věci či k účastníkům řízení, resp. které by zavadaly pochybnost o jejich nepodjatosti. Zákon přitom výslovně stanoví, že postup soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nemůže být důvodem podjatosti soudce (viz výše citovaný § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.; srov. též např. usnesení ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS). Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neobornosti či nesprávnosti vedení řízení. Zpochybňovat postup soudu jistě lze, k tomu však slouží opravné prostředky, jsou-li přípustné, nikoliv námitka podjatosti.

[9] Vzhledem k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z výše jmenovaných soudců 1. senátu není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u něj pod sp. zn. 1 Afs 339/2024.

[10] Nejvyšší správní soud závěrem dodává, že i s ohledem na dřívější postup stěžovatele v jiných věcech nepovažoval za účelné jej vyzývat k doplnění důvodů námitky podjatosti; již dříve jej ostatně opakovaně poučil o tom, že vznášeli-li námitku podjatosti, musí být

pokračování

zdůvodněna konkrétními tvrzeními, z nichž je podjatost dovozována (např. usnesení ze dne 17. 1. 2024, č. j. Nao 223/2023-170 nebo ze dne 16. 8. 2023, č. j. Nao 120/2023-30).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu